

2026/471

26.2.2026.

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2026/471

(2026. gada 24. februāris),

ar ko groza Regulas (ES) Nr. 1308/2013, (ES) Nr. 251/2014 un (ES) 2021/2115 attiecībā uz konkrētiem tirgus noteikumiem un nozares atbalsta pasākumiem, kuri piemērojami vīna nozarē un aromatizētiem vīna produktiem, un Regulu (ES) 2024/1143 attiecībā uz stipro alkoholisko dzērienu marķēšanas noteikumiem

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 42. panta pirmo daļu, 43. panta 2. punktu un 118. panta pirmo daļu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc legislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Lai gan Savienība joprojām ir pasaules līdere vīna ražošanā, patēriņā un eksportētajā vērtībā, sociālās un demogrāfiskās pārmaiņas ietekmē patērētā vīna daudzumu, kvalitāti un veidus. Vīna patēriņš Savienībā ir sasniedzis zemāko līmeni trīs desmitgažu laikā, bet tradicionālos Savienības vīnu eksporta tirgus negatīvi ietekmē patēriņa samazināšanās tendences un ģeopolitiski faktori, kas rada neskaidrākus eksporta modeļus. Turklāt, ņemot vērā vīna nozares neaizsargātību pret klimata pārmaiņām, vīna ražošana kļūst neparedzama. No tā izrietošais pārmērīgais piedāvājums izraisa cenu samazināšanos, kas nozīmē, ka vīnkopjiem ir mazāk ienākumu, ko ieguldīt savos uzņēmumos, un mazākas finanšu rezerves, lai viņi varētu atgūties, ja viņu reģionu piemeklē kāds no postošajiem laikapstākļu notikumiem, kuri kļūst aizvien biežāki un nereti ir lokāli.
- (2) Lai apspriestu minētās problēmas un apzinātu iespējas, ko Savienības vīna nozare varētu izmantot, tika izveidota Augsta līmeņa grupa vīna politikas jautājumos ("ALG"). Tā sprieda par to, kā labāk palīdzēt nozarei, kas pašreiz saskaras ar strukturālām problēmām, piemēram, pārvaldot ražošanas potenciālu, uzlabojot konkurētspēju un izpētot jaunas tirgus iespējas. Pēc četrām sanāksmēm ALG apstiprināja "politikas ieteikumus ES vīna nozares nākotnei".
- (3) Lai sniegtu vislabāko iespējamo atbalstu vīna ražotājiem, kas saskaras ar šādām problēmām, ir lietderīgi vissteidzamāk īstenojamajos ALG ieteikumus atspoguļot tiesiskajā regulējumā, ko piemēro vīniem un aromatizētiem vīna produktiem.

⁽¹⁾ OV C, C/2025/5161, 28.10.2025., ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2025/5161/oj>.

⁽²⁾ OV C, C/2025/4418, 29.8.2025., ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2025/4418/oj>.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2026. gada 10. februāra nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2026. gada 16. februāra lēmums.

- (4) Vīna nozarē saikne starp ražošanas piedāvājumu, patērētāju pieprasījumu un eksportu pasaules tirgū pašreiz ir nestabila, izraisot nopietnus tirgus traucējumus. Turklāt, mainoties patērētāju ieradumiem un dzīvesveidam, vīna patēriņš Savienībā turpina samazināties. Pašreizējā vīnogulāju stādīšanas atļauju sistēma tiek uzskatīta par būtisku, lai saglabātu līdzsvaru starp nozares piegādes jaudu, pietiekami augstu dzīves līmeni ražotājiem un samērīgām cenām patērētājiem, vienlaikus nodrošinot vīnu daudzveidību un reaģējot uz Savienības vīna nozares īpatnībām. Savienības vīna nozarei ir specifiskas īpašības, tostarp tās vīna dārzu ilgais dzīves cikls, kas izriet no tā, ka ražošana ir iespējama tikai vairākus gadus pēc stādīšanas, bet pēc tam turpinās vairākas desmitgades, un ka tā var ievērojami svārstīties no vienas ražas līdz nākamajai. Savienības vīna nozarei ir raksturīgs arī ļoti liels mazo ģimenes saimniecību īpatsvars, kas nodrošina daudzveidīgu vīnu klāstu. Šādiem ražotājiem ir vajadzīga ilgtermiņa prognozējamība, lai pamatotu ievērojamos ieguldījumus, kas vajadzīgi vīna dārza stādīšanai, un lai garantētu savu projektu ekonomisko dzīvotspēju laika gaitā, vienlaikus uzlabojot Savienības vīna nozares konkurētspēju pasaules tirgū. Lai konsolidētu Savienības vīna nozares līdzšinējos sasniegumus un panāktu ilgtspējīgu līdzsvaru starp kvantitāti un kvalitāti nozarē, turpinot sakārtotu vīnogulāju stādīšanas izaugsmi, vīnogulāju stādīšanas atļauju sistēma būtu jāpagarina, to ik pēc 10 gadiem pārskatot, lai novērtētu sistēmu. Vajadzības gadījumā, pamatojoties uz minēto pārskatu rezultātiem, būtu jāiesniedz priekšlikumi, lai uzlabotu vīna nozares konkurētspēju.
- (5) Ņemot vērā pašreizējo vīna pieprasījuma samazināšanos, vīnkopjus, kuriem ir derīgas neizmantošanas atļaujas jauniem stādījumiem un atļaujas, kas iegūtas, pārveidojot stādīšanas tiesības, kuras viņiem piešķirtas pirms 2025. gada 1. janvāra, nebūtu jānodrošina par šo atļauju neizmantošanu. Minētajam būtu jālikvidē stimuls stādīšanas atļauju turētājiem stādīt vīna dārzus, kad varētu nebūt pieprasījuma pēc saražotā vīna. Būtu jāturpina piemērot administratīvos sodus attiecībā uz to stādīšanas atļauju neizmantošanu, kuras piešķirtas pēc 2025. gada 1. janvāra, lai atturētu vīnkopjus, kuriem nav nodoma apstādīt vīna dārzu, no spekulatīviem šādu atļauju pieteikumiem.
- (6) Tā kā dabas katastrofas, skarbi meteoroloģiski notikumi un augu slimību uzliesmojumi kļūst arvien biežāki, būtu jānodrošina dalībvalstīm iespēja par ne vairāk kā 12 mēnešiem pagarināt to stādīšanas atļauju derīguma termiņu, kuras piešķirtas skartajam reģionam un kuru derīguma termiņam jābeidzas līdz attiecīgā tirdzniecības gada beigām. Šādu stādīšanas atļauju turētājiem vajadzētu būt iespējai atteikties no savām atļaujām, nesapeļojot administratīvus sodus, ja tie informē dalībvalsts kompetentās iestādes, ka viņi nevēlas izmantot savas atļaujas pagarinātajā termiņā. Lai gan administratīvo sodu mērķis ir novērst spekulatīvus stādīšanas atļauju pieteikumus, ārkārtas apstākļi vīnkopjiem var radīt neparedzētas praktiskas grūtības, kas liedz tiem stādīt jaunus vīna dārzus. Lai šādos gadījumos izvairītos no papildu grūtībām, būtu jāļauj dalībvalstu kompetentajām iestādēm pēc attiecīgā vīnkopja pamatota pieprasījuma atcelt administratīvus sodus par stādīšanas atļaujas neizmantošanu.
- (7) Attiecībā uz ražošanas potenciāla pārvaldību būtu jānosaka ilgāks vēlreizējas apstādīšanas atļauju derīguma termiņš, lai dotu ražotājiem vairāk laika izpētīt iespēju stādīt šķirnes, kas ir labāk pielāgotas tirgus pieprasījumam vai mainīgajiem klimatiskajiem apstākļiem, vai izmantot jaunus vīna dārzus apsaimniekošanas paņēmienus. Turklāt, lai mazinātu spiedienu uz vīnkopjiem, nevajadzētu viņiem piemērot administratīvus sodus, ja viņi nolemj neizmanto vēlreizējas apstādīšanas atļauju.
- (8) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1308/2013 ^(*) 64., 66. un 68. pantu pirms šīs grozošās regulas stāšanās spēkā piešķirto atļauju derīguma termiņa pēdējā diena ir atkarīga no to izdošanas datuma. Administratīvās vienkāršošanas labad visām šīm atļaujām būtu jāpaliek derīgām līdz attiecīgā tirdzniecības gada pēdējai dienai.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1308/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 (OV L 347, 20.12.2013., 671. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1308/oj>).

- (9) Pamestos vīna dārzos var vairoties kaitēkļi un slimības, un tādējādi tie var apdraudēt apkārtējo vīna dārzu teritoriju. Tāpēc būtu jāatļauj dalībvalstīm pieprasīt šādu pamestu vīna dārzu izaršanu. Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem nosaka nosacījumus šādai izaršanai.
- (10) Ja pamatotās krīzes situācijās tiek vai ir tikuši īstenoti valsts vai Savienības pasākumi ar mērķi ir samazināt piedāvājumu (attiecībā uz destilāciju, priekšlaicīgu ražas novākšanu vai vīna dārzu izaršanu), būtu jādod dalībvalstīm iespēja ierobežot jaunu stādīšanas atļauju izdošanu reģionālā līmenī attiecībā uz konkrētām teritorijām kurās ir pārmērīgs piedāvājums, lai novērstu ražošanas potenciāla palielināšanos.
- (11) Lai labāk ņemtu vērā jaunākās tendences vīna nozarē, ražošanas potenciāla pārvaldības nolūkā dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai noteikt reģionālos ierobežojumus jaunu stādīšanas atļauju izdošanai konkrētām teritorijām, kas ir pat 0 %. Ja dalībvalsts nolemj noteikt šādus reģionālus ierobežojumus konkrētām teritorijām, lai izvairītos no ražošanas potenciāla pārmērīga pieauguma, ir lietderīgi atļaut minētajai dalībvalstij pieprasīt, lai atļaujas, kas piešķirtas teritorijai, uz kuru attiecas reģionālais ierobežojums, tiktu izmantotas šajā teritorijā.
- (12) Produktiem ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi ir unikālas īpašības, kas saistītas ar to ģeogrāfisko izcelsmi, kā arī tradicionālo zinātību. Lai aizsargātu šādu produktu reputāciju un izvairītos no vērtības mazināšanās un nepareizas izmantošanas riska, ko rada trešās personas, ir lietderīgi atļaut dalībvalstīm noteikt jaunu stādīšanas atļauju piešķiršanas ierobežojumus, pieņemt pasākumus, lai novērstu to noteikumu apiešanu, kuri attiecas uz jaunu stādījumu aizsardzības mehānismu, un noteikt atbilstības un prioritāros kritērijus jaunu stādījumu atļauju piešķiršanai attiecīgajās teritorijās.
- (13) Lai nepalielinātu pārmērīga piedāvājuma risku reģionos, kuros dalībvalsts ir izvēlējusies ierobežot jaunu stādīšanas atļauju piešķiršanu, dalībvalstij vajadzētu būt iespējai noteikt atbilstības nosacījumus jaunu stādīšanas atļauju piešķiršanai, lai izvairītos no pārmērīgas ražas jaunajos vīna dārzos, kas stādīti attiecīgajos reģionos.
- (14) Būtu jāprecizē, ka, piešķirot vīnogulāju stādīšanas atļaujas, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai izmantot objektīvus, nediskriminējošus atbilstības un prioritātes kritērijus, kā rezultātā priekšroka tiek dota vīna dārziem, kas palīdz uzlabot produktus ar ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm vai to kvalitāti.
- (15) Ja dalībvalstis nolemj izmantot iespēju ierobežot atļauju izdošanu reģionālā līmenī, ņemot vērā ieteikumus, ko sniegušas atzītas profesionālās organizācijas, kuras darbojas vīna nozarē, ir lietderīgi sīkāk precizēt, kāda veida organizācijas var izdot šādus ieteikumus.
- (16) Vēlreizējas apstādīšanas atļaujas piešķir ražotājiem, kuri ir izaruši ar vīnogulājiem apstādītu platību un iesniedz pieteikumu. Būtu jāprecizē, ka vīnkopim, kas saņem atbalstu par vīnogulāju izaršanu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1308/2013 216. panta 1. punktu vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2021/2115 ⁽⁹⁾ 58. panta 1. punkta pirmās daļas o) apakšpunktu, nav tiesību saņemt vēlreizējas apstādīšanas atļauju par attiecīgo platību.
- (17) Vēlreizējas apstādīšanas atļaujas ir jāizmanto tajā pašā saimniecībā, kurā tika veikta izaršana, bet tās ir iespējams izmantot citā zemes gabalā tajā pašā saimniecībā. Ņemot vērā to, ka saimniecības var sastāvēt no zemes gabaliem dažādos ražošanas reģionos, ir svarīgi dot dalībvalstīm iespēju nodrošināt, ka platībās, kurās ir tiesības ražot vīnu ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, netiek izmantotas vēlreizējas apstādīšanas atļaujas, kas izriet no vīna dārzu izaršanas ārpus minētās platības. Ir lietderīgi, ka dalībvalstis pieņem šādu lēmumu, pamatojoties uz ieteikumu, ko sniegusi profesionāla organizācija, kas ir reprezentatīva attiecīgajā apgabalā.

⁽⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/2115 (2021. gada 2. decembris), ar ko izveido noteikumus par atbalstu stratēģiskajiem plāniem, kuri dalībvalstīm jāizstrādā saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku (KLP stratēģiskie plāni) un kuras finansē no Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda (ELGF) un no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA), un ar ko atceļ Regulas (ES) Nr. 1305/2013 un (ES) Nr. 1307/2013 (OV L 435, 6.12.2021., 1. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2115/oj>).

- (18) Lai gan izarta vīna dārza vēlreizēja apstādīšana nepalielina vīna dārzu kopējo platību, būtu jādod dalībvalstīm iespēja noteikt vēlreizējas apstādīšanas noteikumus, lai labāk pārvaldītu vīna dārzu teritoriālo sadalījumu, piemēram, lai izvairītos no vīna dārzu pārcelšanas uz reģioniem, kuros pastāv tirgus nelīdzsvarotība, vai prom no nogāzēm un terasēm, ja tiem ir svarīga nozīme ainavas saglabāšanā un augsnes erozijas novēršanā. Būtu arī jādod dalībvalstīm iespēja izstrādāt nosacījumus attiecībā uz vīnogulājiem, no kuriem ražo konkrētus vīnu veidus, un ražošanas metodēm, kuras dalībvalstis ir noteikušas par tādām, kas ievērojami palielina ražošanas reģiona vidējo ražas iznākumu, vai nosacījumus, lai nodrošinātu tradicionālo ražošanas metožu saglabāšanu.
- (19) Lai nodrošinātu samērīgu pieeju vīnogulāju stādīšanas atļauju sistēmas piemērošanai, vienlaikus ņemot vērā nopietnos riskus, ko tirgū rada pārmērīgs piedāvājums, ir lietderīgi noteikt apstādīto vīna dārzu hektāru maksimālo sliekšni, zem kura dalībvalstis ir atbrīvotas no pienākuma piemērot stādīšanas atļauju sistēmu.
- (20) Pēdējos gados arvien aug patērētāju pieprasījums pēc vīnkopības produktiem ar samazinātu spirta saturu, kurus ražo, izmantojot konkrētus Savienībā atļautus dealkoholizācijas paņēmienus. Būtu jāatļauj daļēji dealkoholizētu vīnu ražošana, sajaucot jeb "kupažējot" dealkoholizētu vīnu vai daļēji dealkoholizētu vīnu ar vīnu vai daļēji dealkoholizētu vīnu, jo tas var uzlabot galaprodukta organoleptiskās īpašības un piedāvā veidu, kā daļēji dealkoholizētus vīnus ražot ilgtspējīgāk.
- (21) Lielais patērētāju pieprasījums pēc dzirkstošajiem vīna produktiem ar samazinātu spirta saturu vai bezalkoholiskiem dzirkstošajiem vīna produktiem rada nozarei jaunu iespēju. Tomēr dealkoholizētu vīnu ražošanas noteikumi rada atsevišķus tehnoloģiskus ierobežojumus dzirkstošo vīna produktu ražošanā. Saskaņā ar pašlaik spēkā esošajiem noteikumiem vīna produktiem pirms dealkoholizācijas procesa ir jābūt sasniegušiem attiecīgās produktu kategorijas īpašības un minimālo faktisko spirta tilpumkoncentrāciju. Tas nozīmē, ka dealkoholizētus un daļēji dealkoholizētus dzirkstošā vīna produktus var ražot tikai no tās pašas kategorijas dzirkstošajiem vīniem. Taču dealkoholizācijas process pilnībā atdala oglekļa dioksīdu no sākotnējā dzirkstošā vīna. Tāpēc, lai ražotu dzirkstošo vīna produktu ar samazinātu spirta saturu vai bez tā, daļēji vai pilnīgi dealkoholizētais vīns ir atkal jāpapildina ar oglekļa dioksīdu, izmantojot jaunu, atsevišķu procesu. Tāpēc būtu jāatļauj ražotājiem dealkoholizētus vai daļēji dealkoholizētus dzirkstošos vīnus, pusdzirkstošos vīnus, gāzētos dzirkstošos vīnus un gāzētos pusdzirkstošos vīnus ražot tieši no dealkoholizēta vai daļēji dealkoholizēta nedzirkstošā vīna, izmantojot attiecīgi otrējo raudzēšanu vai pievienojot oglekļa dioksīdu. Tas ļautu Savienības vīna nozarei gūt labumu no jaunām patērētāju pieprasījuma tendencēm, vienlaikus saglabājot tās augstos kvalitātes ražošanas standartus.
- (22) Būtu jāgroza noteikumi par vīna produktu marķēšanu, lai labāk informētu patērētājus par vīnkopības produktu ar samazinātu spirta saturu īpašībām, vienlaikus saglabājot pienākumu sniegt informāciju par dealkoholizācijas izmantošanu. Patērētājiem ir zināmi tādi apzīmējumi kā "0,0 %" un "bezalkoholisks". Tomēr šādi apzīmējumi dažādās dalībvalstīs tiek reglamentēti atšķirīgi. Apzīmējumiem, kas attiecas uz samazinātu spirta saturu, būtu jāatbilst Savienības noteikumiem par konkrētu vielu samazināta satura marķēšanu. Tāpēc ir nepieciešams saskaņot šo apzīmējumu izmantošanu visā Savienībā, tādējādi ļaujot vīna nozarei gūt labumu no jaunām patērētāju prasībām, vienlaikus nodrošinot iekšējā tirgus darbību.
- (23) Savienības prasības ievērošana attiecībā uz sastāvdaļu saraksta un paziņojuma par uzturvērtību iekļaušanu eksportētā vīna marķējumā var būt apgrūtināša eksportētājiem, jo īpaši, ja importētājas trešās valsts marķēšanas prasības atšķiras no Savienības marķēšanas prasībām. Lai šādos gadījumos atvieglotu eksportu, ir lietderīgi atbrīvot eksportējamo vīnu no minētajām Savienības marķēšanas prasībām.

- (24) Vīna produktu sastāvdaļu saraksta un paziņojuma par uzturvērtību elektroniska sniegšana ir iedarbīgs veids, kā tirgus dalībnieki var patērētājiem sniegt svarīgu informāciju, vienlaikus atvieglojot iekšējā tirgus darbību un vīna eksportu. Tas jo īpaši attiecas uz mazajiem ražotājiem. Tomēr, tā kā nav saskaņotu noteikumu par to, kā uz iepakojuma vai uz tam pievienotās etiķetes norādīt elektroniskos līdzekļus, kuros sniegts sastāvdaļu saraksts un/vai paziņojums par uzturvērtību, ir izveidojusies atšķirīga tirgus dalībnieku prakse un atšķirīgi valsts iestāžu noteikumi, kas negatīvi ietekmē vīnu pienācīgu tirdzniecību. Lai līdz minimumam samazinātu izmaksas un administratīvo slogu tirgus dalībniekiem un nodrošinātu vienotu pieeju visā Savienības tirgū, vienlaikus ņemot vērā nepieciešamību šādu informāciju darīt pieejamu patērētājiem, Komisija būtu jāpilnvaro sadarbībā ar dalībvalstīm pieņemt deleģētos aktus, lai papildinātu Regulu (ES) Nr. 1308/2013, paredzot noteikumus par to, kā uz iepakojuma vai uz tam pievienotās etiķetes saskaņotā veidā norādīt elektroniskos līdzekļus, kuros patērētājiem sniegts sastāvdaļu saraksts un paziņojums par uzturvērtību, tostarp izmantojot bezvārdu sistēmu.
- (25) Lai samazinātu slogu un nenoteiktību tirgus dalībniekiem, ir lietderīgi precizēt, ka obligātajām ziņām uz ikviena konkrēta iepakojuma vajadzētu būt norādītām tikai vienu reizi.
- (26) Lai nodrošinātu, ka elektronisko līdzekļu forma un izkārtojums spēj apmierināt jaunās vajadzības, kas izriet no straujā un pastāvīgā digitalizācijas progresa, un lai minētajos elektroniskajos līdzekļos varētu iekļaut citu patērētājiem svarīgu informāciju, kas prasīta Savienības vai valstu tiesību aktos un ko atļauts sniegt elektroniski, tādējādi samazinot administratīvo slogu tirgus dalībniekiem, Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt deleģētos aktus, lai papildinātu Regulu (ES) Nr. 1308/2013, paredzot noteikumus par informācijas sniegšanu elektroniskajā marķējumā.
- (27) Pieredze liecina, ka tad, ja apzīmējums, kas attiecas uz saimniecību vīna nozarē, ir rezervēts Savienības līmenī un uz to attiecas konkrēti nosacījumi, tā izmantošana preču zīmēs vai komercnosaukumos var maldināt patērētājus. Tāpēc Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt deleģētos aktus, lai papildinātu Regulu (ES) Nr. 1308/2013, paredzot noteikumus par saikni starp apzīmējumiem, kas attiecas uz saimniecību, un preču zīmēm un komercnosaukumiem.
- (28) Dalībvalstīm ir iespēja pieņemt tirdzniecības noteikumus, lai regulētu piedāvājumu vīna nozarē nolūkā uzlabot un stabilizēt kopējā vīna tirgus darbību. Pašreizējā situācijā, kad vērojams strukturāls samazinājums patēriņā un atsevišķos reģionos un tirgus segmentos piedāvājums atkārtoti izrādījies pārāk liels, ir lietderīgi precizēt, ka šādos noteikumos var norādīt vīnogu maksimālo ražas iznākumu un to, kā pārvaldāmi vīna krājumi. Turklāt ražotāju grupām, kas pārvalda aizsargātus cilmes vietas nosaukumus un aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, kā arī atzītām ražotāju organizācijām var būt svarīga loma piegādes pielāgošanā tirgus tendencēm un vīnkopju pozīcijas stiprināšanā piegādes ķēdē. Tāpēc dalībvalstīm vajadzētu būt arī iespējai tirdzniecības noteikumus vīna nozarē pieņemt, ņemot vērā priekšlikumus, ko pieņēmušas atzītas starpnozaru organizācijas, ražotāju grupas, kas pārvalda aizsargātus cilmes vietas nosaukumus un aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes vai atzītas ražotāju organizācijas, ja tās reprezentatīvi pārstāv attiecīgo ražošanas apgabalu vai apgabalus.
- (29) Ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi apzīmēto vīnu īpašā komerciālā vērtība izriet no to reputācijas, kuras pamatā ir kvalitātes vērtība, ko patērētāji piešķir to īpašībām. Lai nepieļautu, ka kaitējoša cenu politika vājina to kvalitātes apliecinājumus, starpnozaru organizācijām un ražotāju grupām, kas pārvalda aizsargātus cilmes vietas nosaukumus un aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, ja tās attiecīgajā ģeogrāfiskajā apgabalā ir reprezentatīvas attiecībā uz dažādām profesionālajām kategorijām, kas darbojas vīna nozarē, vajadzētu būt iespējai izdot cenu norādījumus par attiecīgo vīnogu, vīnogu misas vai vīnu pārdošanu. Tomēr šādiem norādījumiem vajadzētu būt neobligātiem, lai novērstu pārmērīgus cenu konkurences ierobežojumus tajā pašā ģeogrāfiskās izcelsmes norādē. Turklāt kā papildu aizsardzības pasākumu attiecīgajai valsts konkurences iestādei būtu jāļauj atsevišķos gadījumos lemt mainīt vai pārtraukt cenu norādījumu rādītājus, ja tas nepieciešams, lai novērstu konkurences izslēgšanu vai Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 39. pantā izklāstīto mērķu apdraudējumu.

- (30) Pašlaik dalībvalstīm var atļaut veikt valsts maksājumus vīna ražotājiem par brīvprātīgu vai obligātu vīna destilāciju. Ņemot vērā to, cik izmaksu ziņā lietderīgi ir novērst produkcijas pārpalikumu tirgū tādējādi, ka liekais vīns nemaz netiek saražots, ir lietderīgi pamatos krīzes gadījumos atļaut dalībvalstīm veikt valsts maksājumus par brīvprātīgu priekšlaicīgu ražas novākšanu un produktīvo vīna dārzu brīvprātīgu izaršanu, ievērojot konkrētus nosacījumus. Lai izvairītos no konkurences izkropļojumiem, ir jānosaka galvenie kritēriji, kas jāizmanto, lai noteiktu maksimālo valsts maksājumu par produkta vienību vai hektāru. Šim pašam nolūkam šajā regulā būtu arī jānosaka ierobežojumi valsts maksājumu gada kopsummai, ko dalībvalsts drīkst izmaksāt par destilāciju un priekšlaicīgu ražas novākšanu. Tā kā izaršana ir strukturāls pasākums un rada lielākas izmaksas, tai noteikt valsts maksājumu maksimālo kopsummu nav lietderīgi. Tomēr dalībvalstīm savā paziņojumā Komisijai būtu jāpamato valsts maksājumu ierobežojumi katrā gadījumā atsevišķi, pamatojoties uz konkrētajiem tirgus apstākļiem dalībvalstī un vīna reģionos, kuros šis pasākums tiks īstenots.
- (31) Lai izvairītos no konkurences izkropļojumiem un nodrošinātu to krīzes pasākumu efektivitāti un samērīgumu, attiecībā uz kuriem ir jāatļauj valsts maksājumi, Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt deleģētos aktus, lai papildinātu Regulu (ES) Nr. 1308/2013, paredzot noteikumus par vispārējiem atbilstības nosacījumiem un prioritārajiem kritērijiem, kas jānosaka dalībvalstīm attiecībā uz šādu valsts maksājumu piešķiršanu, lai konstatētu tirgus situācijas, kurās šādi pasākumi ir pamatoti, par valsts maksājumu aprēķināšanu un par to saskaņotību ar citiem vīna nozares atbalsta pasākumiem kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) ietvaros.
- (32) Aromatizēti vīna produkti ir dabisks vīnkopības produktu noieta tirgus. Tomēr Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 251/2014 ⁽⁶⁾ neļauj izmantot aromatizētiem vīna produktiem paredzētos tirdzniecības nosaukumus tādiem dzērieniem, kuru faktiskais spirta saturs ir zemāks par minētajā regulā noteikto attiecīgās produktu kategorijas minimālo spirta saturu. Ņemot vērā patērētāju augošo pieprasījumu pēc inovatīviem alkoholiskajiem dzērieniem ar zemāku faktisko spirta tilpumkoncentrāciju, vajadzētu būt iespējai atļaut laist tirgū dzērienus, kuri iegūti no dealkoholizētiem vai daļēji dealkoholizētiem vīniem, kas ražoti saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1308/2013, un kuru tirdzniecības nosaukumi ir paredzēti aromatizētiem vīna produktiem.
- (33) Lai nodrošinātu, ka patērētāji tiek pareizi informēti par aromatizētu vīna produktu ar samazinātu spirta saturu īpašībām, ir lietderīgi noteikt noteikumus, kas atbilst Regulas (ES) Nr. 1308/2013 noteikumiem par dealkoholizētu vai daļēji dealkoholizētu vīnu marķēšanu, lai aromatizētie vīna produkti, kas iegūti no dealkoholizētiem vai daļēji dealkoholizētiem vīniem, noformējumā un marķējumā tiktu aprakstīti ar tādiem pašiem apzīmējumiem kā vīnkopības produkti ar attiecīgo spirta saturu. Ir lietderīgi arī saskaņot valodu prasības, kas piemērojamas aromatizētiem vīna produktiem, ar tām, kas jau ir piemērojamas vīnkopības produktiem.
- (34) Minētie jautājumi par to elektronisko līdzekļu norādīšanu, kuros sniegts paziņojums par vīnkopības produktu uzturvērtību un sastāvdaļu saraksts, attiecas arī uz aromatizētajiem vīna produktiem. Tāpēc Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt deleģētos aktus, lai papildinātu Regulu (ES) Nr. 251/2014, paredzot noteikumus par elektronisko līdzekļu norādīšanu uz aromatizēto vīna produktu iepakojuma vai uz tam pievienotās etiķetes.
- (35) Lai apmierinātu jaunas patērētāju prasības un vajadzību pēc produktu inovācijas, būtu jāgroza noteikumi par aromatizētu vīna produktu kategoriju "Glühwein", "Viiniglögi/Vinglögg/Karštas vynas" un "Pelin" ražošanu un marķēšanu, lai tos varētu ražot, izmantojot sārtvīnu, un tas būtu jānorāda marķējumā. Tajā pašā laikā būtu jāaizliedz izmantot terminu "sārtvīna" tāda "Glühwein" un "Pelin" noformējumā un marķējumā, kas ražots, kombinējot sarkanvīnu un baltvīnu vai jebkuru no tiem ar sārtvīnu. To pašu iemeslu dēļ ir arī lietderīgi atļaut izmantot tirdzniecības nosaukumu "Glühwein" arī tādu alkoholisko dzērienu noformējumā un marķējumā, kuru ražošanā ievērotas tādas pašas prasības, kādas noteiktas attiecībā uz "Glühwein", bet kuru galvenā sastāvdaļa ir augļu vīns, nevis vīnkopības produkti.

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 251/2014 (2014. gada 26. februāris) par aromatizētu vīna produktu definīciju, aprakstu, noformējumu un marķējumu un ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 1601/91 (OV L 84, 20.3.2014., 14. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/251/oj>).

- (36) Lai īstenotu vīna dārzu intervences pārstrukturēšanu un pārveidošanu, ir lietderīgi Regulas (ES) 2021/2115 58. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunkta i) punktā precizēt, ka šķirņu pārveidošanu ir iespējams veikt arī, lai sasniegtu mērķi palielināt vīnogulāju klimatnoturību.
- (37) Vīna tūrisms ir arvien svarīgāka saimnieciskā darbība daudziem vīna nozares tirgus dalībniekiem. Lai atbalstītu uz tūristiem orientētas tiešās tirdzniecības attīstību ražošanas reģionos, ir lietderīgi precizēt, ka vīna tūrisms arī var būt ieguldījumu objekts tirdzniecības struktūrās un instrumentos.
- (38) Pašreizējā sarežģītajā un strauji mainīgajā tirgus situācijā un lai uzlabotu vīna dārzu ilgtspēju un zināšanu apmaiņu, ir ārkārtīgi svarīgi nodrošināt konsultāciju pakalpojumu pieejamību vīnkopjiem un citiem vīna nozares operatoriem. Tāpēc Regulas (ES) 2021/2115 58. panta 1. punkta pirmās daļas f) apakšpunktā uzskaitītie konsultāciju pakalpojumu veidi būtu jāgroza, lai iekļautu svarīgus papildu konsultāciju pakalpojumus, piemēram, tirgvedību, izmantojot tiešo tirdzniecību, vides ilgtspēju un vīna ražošanas dažādošanu.
- (39) Turklāt, lai palielinātu vīna tūrisma attīstībai sniegtā atbalsta efektivitāti dažādos vīna reģionos, ir lietderīgi skaidri ļaut piešķirt Regulas (ES) 2021/2115 58. panta 1. punkta pirmās daļas i) apakšpunktā minētās intervences veida labuma guvēju statusu organizācijām, kuras minētas Regulas (ES) Nr. 1308/2013 152., 156. un 157. pantā un kuras darbojas vīna nozarē, ražotāju grupām, kas pārvalda aizsargātus cilmes vietas nosaukumus un aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2024/1143 ⁽⁷⁾, kā arī citām profesionālām organizācijām, kas darbojas vīna nozarē un ko dalībvalstis savos KLP stratēģiskajos plānos noteikušas par labuma guvējiem.
- (40) Lai panāktu līdzsvaru starp dalībvalstu vajadzību nodrošināt vīna dārzu efektīvu pārstrukturēšanu un nepieciešamību izvairīties no ražošanas pieauguma, kas varētu novest pie pārmērīga piedāvājuma, dalībvalstīm būtu jāatļauj paredzēt nosacījumus vīna dārzu pārstrukturēšanas un pārveidošanas īstenošanai, kā minēts Regulas (ES) 2021/2115 58. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā. Šo nosacījumu mērķim vajadzētu būt novērst ražas pieaugumu un tādējādi arī ražošanas palielināšanos vīna dārzos, uz kuriem attiecas šāda veida intervence.
- (41) Lai pielāgotos tirgus tendencēm un izmantotu efektīvas tirgus iespējas, arī atverot jaunus eksporta tirgus un diversificējot noieta tirgus, atbalsta ilgumam noieta veicināšanas un komunikācijas darbībām, ko veic trešās valstīs, vajadzētu būt trīs gadiem. Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai nolemt darbības ilgumu pagarināt divas reizes uz laikposmu, kas nepārsniedz trīs gadus katram pagarinājumam, tādējādi pieļaujot maksimālo laikposmu, kas nepārsniedz deviņus secīgus gadus. Turklāt dalībvalstīm būtu jāatvieglo Komisijas Deleģētajā regulā (ES) 2018/273 ⁽⁸⁾ definēto mazo ražotāju piekļuve atbalstam, kas ir pieejams saskaņā ar noieta veicināšanas un komunikācijas intervences veidu, paredzot tiem vienkāršotu pieteikšanās procedūru vai piemērojot objektīvus un nediskriminējošus prioritāros kritērijus attiecībā uz jauniem labuma guvējiem, jauniem tirgiem un jauniem produktiem. Ņemot vērā vīna tirgus struktūru dažādību trešās valstīs un to, ka nav vienotas "trešās valsts tirgus" definīcijas attiecībā uz noieta veicināšanas un komunikācijas intervences veidiem, ir lietderīgi izklāstīt dažus galvenos elementus, lai palīdzētu dalībvalstīm pašām noteikt trešās valsts tirgus definīciju minēto intervenču īstenošanai.

⁽⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/1143 (2024. gada 11. aprīlis) par ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm vīnam, stiprajiem alkoholiskajiem dzērieniem un lauksaimniecības produktiem, kā arī garantētu tradicionālo īpatnību produktiem un lauksaimniecības produktu fakultatīviem kvalitātes apzīmējumiem un ar ko groza Regulas (ES) Nr. 1308/2013, (ES) 2019/787 un (ES) 2019/1753 un atceļ Regulu (ES) Nr. 1151/2012 (OV L, 2024/1143, 23.4.2024., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1143/oj>).

⁽⁸⁾ Komisijas Deleģētā regula (ES) 2018/273 (2017. gada 11. decembris), ar kuru Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1308/2013 papildina attiecībā uz vīnogulāju stādīšanas atļauju sistēmu, vīna dārzu reģistru, pavaddokumenti un sertifikāciju, preču ieviešanas un izvešanas reģistru, obligātajām deklarācijām, paziņojumiem un paziņotās informācijas publicēšanu, bet Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1306/2013 – attiecībā uz pārbaudēm un sodiem, kā arī groza Komisijas Regulu (EK) Nr. 555/2008, (EK) Nr. 606/2009 un (EK) Nr. 607/2009 un atceļ Komisijas Regulu (EK) Nr. 436/2009 un Komisijas Deleģēto regulu (ES) 2015/560 (OV L 58, 28.2.2018., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2018/273/oj).

- (42) Ļoti infekciozi kaitīgie organismi, piemēram, *flavescence dorée*, ir būtisks vīna ražošanas apdraudējums, jo tie vājina vīnogulājus, samazinot to ražīgumu vai pilnībā iznīcinot vīnogulājus. Tā kā pēc tam, kad vīnogulāji ir inficēti, bieži ir sarežģīti vai neiespējami tos atveseļot, vienīgais veids, kā efektīvi reaģēt uz apdraudējumu, ir profilakses un pārvaldības pasākumi. Ņemot vērā šādu kaitīgo organismu radītos augstos fitosanitāros riskus un to, cik svarīga ir sistematiska un kolektīva rīcība, lai novērstu to izplatību, ir lietderīgi sniegt īpašu atbalstu šādām darbībām. Tāpēc Regulas (ES) 2021/2115 58. panta 1. punkta pirmajā daļā iekļautajam intervenču veidu sarakstam būtu jāpievieno jauns intervences veids vīna nozarē.
- (43) Ņemot vērā nopietno strukturālo nelīdzsvarotību, kas pastāv dažos vīna ražošanas reģionos, ir lietderīgi ļaut dalībvalstīm ar savu KLP stratēģisko plānu starpniecību finansēt produktīvo vīna dārzu pastāvīgu izaršanu. Tāpēc Regulas (ES) 2021/2115 58. panta 1. punkta pirmajā daļā būtu jāpievieno jauns intervences veids vīna nozarē. Tāpat kā uz Regulas (ES) Nr. 1308/2013 216. pantā minēto pastāvīgo izaršanas pasākumu, ko finansē no valsts maksājumiem, uz minēto jauno intervences veidu, proti, "pastāvīgo izaršanu", būtu jāattiecinā īpaši nosacījumi, piemēram, aizliegums noteiktā laikposmā turēt vai saņemt derīgu stādīšanas atļauju vai ierobežojumi, ko dalībvalstis noteikušas attiecībā uz platībām, kuras izslēgtas no intervences darbības jomas, ja vīna dārzēm ir svarīga nozīme vides, ainavas saglabāšanas vai sociālekonomiskā jomā.
- (44) Lai nodrošinātu pienācīgu atbalstu vīnkopjiem saistībā ar pielāgošanos klimata pārmaiņām, ir svarīgi nodrošināt dalībvalstīm iespēju palielināt maksimālo Savienības finansiālo palīdzību līdz 80 % no vīna dārzu pārstrukturēšanas un pārveidošanas faktiskajām izmaksām, ja intervence tiecas sasniegt minēto mērķi.
- (45) Lai stiprinātu sadarbību vīna nozarē, Regulas (ES) 2021/2115 58. panta 1. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā minētajām investīcijām, ko veic saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1308/2013 atzītas ražotāju organizācijas, piemēram, kooperatīvi, būtu jāpiemēro Savienības finansiālās palīdzības maksimālā likme, kas noteikta Regulas (ES) 2021/2115 59. panta 2. punktā un kas jau tiek piemērota mikrouzņēmumiem, mazajiem un vidējiem uzņēmumiem Komisijas Ieteikuma 2003/361/EK ⁽⁹⁾ nozīmē.
- (46) Lai vēl vairāk palīdzētu ražotājiem mazināt klimata pārmaiņas un tām pielāgoties, kā arī lai veicinātu uzlabojumus ražošanas sistēmu ilgtspējā un samazinātu ietekmi uz vidi, ir lietderīgi nodrošināt dalībvalstīm iespēju palielināt maksimālo Savienības finansiālo palīdzību, ko var sniegt ar šādu mērķi veiktām investīcijām, līdz 80 % no attiecināmajām investīciju izmaksām.
- (47) Turklāt ir jāprecizē, ka, tāpat kā Savienības finansiālo palīdzību Regulas (ES) 2021/2115 58. panta 1. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā minētajām investīcijām, arī Savienības finansiālo palīdzību tās pašas regulas 58. panta 1. punkta pirmās daļas e) apakšpunktā minētajām inovācijām nevajadzētu piešķirt grūtībās nonākušiem uzņēmumiem Komisijas paziņojuma "Pamatnostādnes par valsts atbalstu grūtībās nonākušu nefinanšu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai" nozīmē.
- (48) Turklāt, lai nodrošinātu, ka Regulas (ES) 2021/2115 58. panta 1. punkta pirmās daļas f) apakšpunktā minētā konsultāciju pakalpojumu veida intervences paplašinātais tvērums tiek papildināts ar atbilstošu finanšu noteikumu kopumu, ir jānosaka Savienības finansiālās palīdzības maksimālā procentuālā daļa, ko var piešķirt minētā veida intervencei.
- (49) Lai vēl vairāk atbalstītu Regulas (ES) 2021/2115 58. panta 1. punkta pirmās daļas h) un k) apakšpunktā minētos informācijas, noieta veicināšanas un komunikācijas intervences veidus, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai maksimālo Savienības finansiālo palīdzību šādai intervencei palielināt līdz 60 % no attiecināmajiem izdevumiem. Turklāt dalībvalstīm vajadzētu būt arī iespējai sniegt valsts ieguldījumu šāda veida intervences attiecināmo izmaksu segšanā. Ņemot vērā to, ka mikrouzņēmumi, mazie un vidējie uzņēmumi Komisijas Ieteikuma 2003/361/EK nozīmē komunikācijas un veicināšanas kampaņu īstenošanā biežāk saskaras ar finansiāliem ierobežojumiem nekā lielie uzņēmumi, dalībvalstīm būtu jādod iespēja sniegt lielāku finansiālo atbalstu mikrouzņēmumiem, mazajiem un vidējiem uzņēmumiem.

⁽⁹⁾ Komisijas Ieteikums 2003/361/EK (2003. gada 6. maijs) par mikrouzņēmumu, mazo uzņēmumu un vidējo uzņēmumu definīciju (OV L 124, 20.5.2003., 36. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2003/361/oj>).

- (50) Lai sniegtu pietiekamu atbalstu cīņai pret ļoti infekcioziem kaitīgajiem organismiem, ir lietderīgi atļaut Regulas (ES) 2021/2115 58. panta 1. punkta pirmās daļas n) apakšpunktā minētajam intervences veidam saņemt Savienības finansiālo palīdzību, sedzot līdz 100 % no attiecināmajiem izdevumiem.
- (51) Turklāt ir jānosaka maksimālā Savienības finansiālā palīdzība par pastāvīgu izaršanu Regulas (ES) 2021/2115 58. panta 1. punkta pirmās daļas o) apakšpunktā minētā veida intervencē. Šādai palīdzībai vajadzētu būt procentuālai daļai no izaršanas tiešo izmaksu summas un aplēstajiem viena gada ieņēmumu zaudējumiem attiecībā uz izarto platību. Turklāt dalībvalstīm vajadzētu būt arī iespējai sniegt papildu valsts ieguldījumu.
- (52) Stiprie alkoholiskie dzērieni ar ģeogrāfiskās izcelsmes norādi bieži vien ir atkarīgi no sarežģītām piegādes ķēdēm, kurās iesaistīti vairāki tirgus dalībnieki, kas īsteno dažādus ražošanas posmus. Pasākumi, kuru pamatā ir elastīga sagāde, ir ļoti izplatīti. Regulas (ES) 2024/1143 37. panta 5. punktā noteiktais īpašais stipro alkoholisko dzērienu marķēšanas pienākums, kas paredz ražotāja nosaukuma norādīšanu tajā pašā redzamības laukā, kur atrodas ģeogrāfiskās izcelsmes norāde, ir izrādījis strukturāli nepiemērots attiecībā uz vairumu stipro alkoholisko dzērienu piegādes ķēdē. Lai izvairītos no iedibinātās prakses traucējumiem un nesamērīga sloga uzlikšanas tirgus dalībniekiem šajā nozarē, jo īpaši maziem un vidējiem ražotājiem, ir lietderīgi atcelt minēto pienākumu.
- (53) Lai papildinātu attiecīgos noteikumus un ņemtu vērā vīna nozares specifiskās iezīmes, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz nosacījumiem tam, lai piemērotu atbrīvojumu no vīnogulāju stādīšanas atļauju sistēmas piemērošanas, pamestu vīna dārzu izaršanas nosacījumiem, noteikumiem par jaunu vīnogulāju stādīšanas atļauju piešķiršanas kritērijiem, tostarp kritēriju pievienošanu, to vīnogulāju līdzāspastāvēšanu, kurus ražotājs ir apņēmis izart kopā ar no jauna iestādītiem vīnogulājiem, pamatojumu dalībvalstu lēmumiem par vēlreizēju apstādīšanu, vispārējiem atbilstības nosacījumiem un prioritārajiem kritērijiem, kas dalībvalstīm jānosaka attiecībā uz valsts maksājumu piešķiršanu, elementiem, kas nosaka, ka pastāv krīzes situācija, valsts maksājumu aprēķināšanas metodi un saskaņotību ar citiem Savienības atbalsta pasākumiem vīna nozarē; kā arī elektronisko līdzekļu identifikāciju uz iepakojuma vai tam pievienotās etiķetes un elektroniski sniegtās informācijas formu un izkārtojumu. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu⁽¹⁰⁾. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.
- (54) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus, proti, uzlabot konkrētus tirgus noteikumus un nozares atbalsta pasākumus vīna nozarē un attiecībā uz aromatizētiem vīna produktiem, kā arī konkrētus stipro alkoholisko dzērienu marķēšanas noteikumus, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet šīs regulas mēroga un iedarbības dēļ tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (55) Tādēļ Regulas (ES) Nr. 1308/2013, (ES) Nr. 251/2014, (ES) 2021/2115 un (ES) 2024/1143 būtu attiecīgi jāgroza.
- (56) Lai ražotājiem dotu laiku pielāgoties jaunajām prasībām par vīnkopības produktu ar samazinātu spirta saturu apzīmēšanu, minētās jaunās prasības būtu jāsāk piemērot 18 mēnešus no šīs grozās regulas spēkā stāšanās dienas. Ir lietderīgi arī paredzēt pārejas noteikumus, lai vīnkopības produktus, kas marķēti pirms jauno prasību piemērošanas, varētu turpināt laist tirgū, līdz krājumi ir izsmelti.

⁽¹⁰⁾ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinst/2016/512/oj.

- (57) Diena, kad sāk piemērot noteikumus par stādītu vīna dārzu hektāru maksimālo sliekšni, kuri dalībvalstis atbrīvo no pienākuma piemērot vīnogulāju stādīšanas atļauju sistēmu, būtu jāatliek par 48 mēnešiem, lai dotu pietiekami daudz laika tās īstenošanai tām dalībvalstīm, kuru vīna dārzu platība šīs grozošās regulas spēkā stāšanās dienā pārsniedz hektāru maksimālo sliekšni,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Regulas (ES) Nr. 1308/2013 grozījumi

Regulu (ES) Nr. 1308/2013 groza šādi:

- 1) regulas 3. panta 5. punktam pievieno šādu apakšpunktu:

“c) “priekšlaicīga ražas novākšana” ir nenogatavojušos vīnogu ķekaru pilnīga iznīcināšana vai nolasīšana, tādējādi attiecīgās platības ražu samazinot līdz nullei, bet ne ražas nenovākšana, kas izpaužas kā tirgojamu vīnogu nenolasīšana parastā audzēšanas cikla beigās.”;

- 2) regulas 61. pantu aizstāj ar šādu:

“61. pants

Darbības ilgums

Šajā nodaļā izveidoto vīnogulāju stādīšanas atļauju sistēmu piemēro no 2016. gada 1. janvāra, Komisijai veicot vidusposma pārskatu 2028. gadā un pēc tam reizi 10 gados, lai izvērtētu sistēmas darbību. Vajadzības gadījumā Komisija var nākt klajā ar priekšlikumiem.”;

- 3) regulas 62. pantu groza šādi:

- a) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Atļaujas, kas ir piešķirtas saskaņā ar 64. pantu, ir derīgas līdz trešā tirdzniecības gada pēdējai dienai pēc tirdzniecības gada, kurā tās piešķirtas. Ražotājam, kas nav izmantojis saskaņā ar 64. vai 68. pantu piešķirto atļauju tās derīguma termiņā, piemēro administratīvus sodus, kas minēti 90.a panta 4. punktā.

Atkāpjoties no šā punkta pirmās daļas, ražotājiem, kam ir derīga atļauja, kura piešķirta saskaņā ar 64. un 68. pantu pirms 2025. gada 1. janvāra, nepiemēro 90.a panta 4. punktā minētos administratīvos sodus, ar noteikumu, ka tie pirms savas atļaujas derīguma termiņa beigām un ne vēlāk kā 2026. gada 31. decembrī informē kompetentās iestādes, ka tie neplāno to izmantot.

Ja precīzi noteiktu teritoriju nopietni ietekmē viens vai abi nepārvaramas varas vai ārkārtas apstākļu gadījumi, kas minēti Regulas (ES) 2021/2116 3. panta 1. punkta a) un c) apakšpunktā, attiecīgā dalībvalsts var pagarināt derīguma termiņu par ne ilgāk kā 12 mēnešiem tām atļaujām, kuras saskaņā ar šīs regulas 64. pantu piešķirtas izmantošanai minētajā teritorijā un kuru termiņš beidzas līdz tā tirdzniecības gada beigām, kurā iestājas viens vai abi minētie nepārvaramas varas vai ārkārtas apstākļu gadījumi. Stādīšanas atļaujas saskaņā ar šo daļu var pagarināt tikai vienu reizi. Attiecīgā dalībvalsts informē katras attiecīgās atļaujas turētājus par to, ka tās derīguma termiņš ir pagarināts. Ja līdz tā tirdzniecības gada 31. decembrim, kas seko gadam, kurā iestājas viens vai abi nepārvaramas varas vai ārkārtas apstākļu gadījumi, stādīšanas atļaujas turētājs informē dalībvalsts kompetentās iestādes, ka tas atsakās no atļaujas, pirmajā daļā paredzētos administratīvos sodus nepiemēro.

Atkāpjoties no pirmās daļas, attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes šīs regulas 90.a panta 4. punktā paredzētos administratīvos sodus var atcelt pēc pamatota pieprasījuma, ko sniedzis saskaņā ar šīs regulas 64. un 68. pantu piešķirtās stādīšanas atļaujas turētājs, kuru skāris Regulas (ES) 2021/2116 3. panta 1. punktā minētais nepārvaramas varas vai ārkārtas apstākļu gadījums.

Atļaujas, kas piešķirtas saskaņā ar 66. pantu 2026. gada 18. martā vai pēc tā, un atļaujas, kas piešķirtas saskaņā ar minēto pantu un kas ir derīgas minētajā dienā, ir derīgas līdz astotā tirdzniecības gada pēdējai dienai pēc tā tirdzniecības gada, kad tās ir piešķirtas. Ražotājiem, kas nav izmantojuši saskaņā ar 66. pantu piešķirtu atļauju tās derīguma termiņā, nepiemēro 90.a panta 4. punktā minētos administratīvo sodus.

Termiņš atļaujām, uz kurām attiecas 68. panta pārejas noteikumi, beidzas to derīguma termiņa pēdējā tirdzniecības gada pēdējā dienā.”;

b) pantā iekļauj šādu punktu:

“6. Dalībvalstis var pieprasīt pamestu vīna dārzu izaršanu veselības un fitosanitāru apsvērumu dēļ.”;

4) regulas 63. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Dalībvalstis var:

a) valsts mērogā piemērot zemāku procentuālo vērtību nekā procentuālā vērtība, kas noteikta 1. punktā;

b) ierobežot atļauju izdošanu reģionālā mērogā vai neizsniegt atļaujas attiecībā uz jauniem stādījumiem konkrētās platībās, kur atļauts ražot vīnus ar aizsargātiem cilmes vietas nosaukumiem, platībām, kur atļauts ražot vīnus ar aizsargātām ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm, vai platībām bez ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm;

c) ierobežot atļauju izdošanu reģionālā līmenī vai neizsniegt atļaujas attiecībā uz jauniem stādījumiem konkrētās platībās vai vīnogulājiem, no kuriem ražo konkrētus vīnu veidus, kur pamatotos krīzes gadījumos ir īstenoti valsts vai Savienības pasākumi, kas attiecas uz vīna destilāciju, priekšlaicīgu ražas novākšanu vai stādījumu izaršanu.

Dalībvalstis, kuras ierobežo jaunu stādījumu atļauju izdošanu reģionālā līmenī saskaņā ar pirmās daļas b) vai c) apakšpunktu, var pieprasīt, lai šādas atļaujas tiktu izmantotas attiecīgajos reģionos.”;

b) panta 3. punktu groza šādi:

i) ievadeikumu aizstāj ar šādu:

“3. Visi piemērotie 2. punktā minētie ierobežojumi ir ieguldījums ražošanas potenciāla pārvaldībā . Tos pamato ar vienu vai vairākiem no šādiem konkrētiem pamatojumiem:”;

ii) daļas a) un b) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

“a) vajadzība izvairīties no pierādīta riska, ka vīna produkcijas piedāvājums varētu būt pārāk liels salīdzinājumā ar tirgus izredzēm attiecībā uz minēto produkciju, ja ierobežojumi nepārsniedz to, kas ir nepieciešams minētās vajadzības apmierināšanai;

b) vajadzība izvairīties no pierādīta riska, ka ievērojami mazināsies kāda konkrēta aizsargāta cilmes vietas nosaukuma vai kādas aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes vērtība vai ka trešās puses nepareizi lieto šādu nosaukumu vai izcelsmes norādes nolūkā gūt peļņu no to reputācijas;”;

5) regulas 64. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta pievieno šādu apakšpunktu:

“e) reģionos, kuros dalībvalsts ir nolēmusi ierobežot jaunu stādīšanas atļauju piešķiršanu, ievērojot 63. panta 2. punkta c) apakšpunktu, pieteikuma iesniedzējs ievēro atbilstības kritērijus, kas noteikti, lai izvairītos no pārmērīgi augstas ražas jaunajos vīna dārzos, kuros paredzēts veikt stādījumus.”;

b) panta 2. punkta g) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“g) projekti, kas var uzlabot produktus ar ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm vai to kvalitāti”;

6) regulas 65. panta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“Piemērojot 63. panta 2. punktu, dalībvalsts var ņemt vērā ieteikumus, ko sniegušas šīs regulas 152., 156. un 157. pantā minētās atzītās profesionālās organizācijas, kas darbojas vīna nozarē, ražotāju grupas, kuras minētas Regulas (ES) 2024/1143 32. un 33. pantā, vai cita veida profesionālās organizācijas, kas ir atzītas, pamatojoties uz attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem, ar noteikumu, ka pirms šiem ieteikumiem attiecīgās reprezentatīvās puses ģeogrāfiskajā atsauces teritorijā noslēdz vienošanos.”;

7) regulas 66. pantu groza šādi:

a) 1. punktam pievieno šādu daļu:

“Atkāpjoties no pirmās daļas, ražotāji, kuri ir izaruši ar vīnogulājiem apstādītu platību saskaņā ar šīs regulas 216. panta 1. punktu vai Regulas (ES) 2021/2115 58. panta 1. punkta pirmās daļas o) apakšpunktu, nav tiesīgi pieteikties uz vēlreizējas apstādīšanas atļauju attiecībā uz minēto platību un saņemt to.”;

b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Atļauju, kas minēta šā panta 1. punktā, izmanto tajā pašā saimniecībā, kur tika veikta izaršana. Dalībvalstis, pamatojoties uz šīs regulas 152., 156. un 157. pantā minētās atzītās profesionālās organizācijas vai Regulas (ES) 2024/1143 32. un 33. pantā minētās ražotāju grupas ieteikumu, platībās, kurās ir tiesības ražot vīnu ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, var ierobežot tādu vēlreizējas apstādīšanas atļauju izmantošanu, kas iegūtas, izarot vīna dārzus ārpus minētās platības.”;

c) iekļauj šādu punktu:

“3.a Dalībvalsts var piešķirt 1. punktā minētās vēlreizējas apstādīšanas atļaujas ar vienu vai vairākiem no šādiem nosacījumiem:

a) atļauju izmanto tajā pašā ģeogrāfiskajā apgabalā, kuru noteikusi dalībvalsts, kurā atradušies attiecīgie izartie vīnogulāji, ja nepieciešamību saglabāt vīnkopību minētajā ģeogrāfiskajā apgabalā pamato sociālekonomiski vai vides apsvērumi;

b) izmanto tikai vīnogulājus, no kuriem ražo konkrētus vīnu veidus, un ražošanas metodes, kuras dalībvalstis nav noteikušas par tādām, kas ievērojami palielina ražošanas reģiona vidējo ražas iznākumu, vai tikai ražošanas metodes, kas tiek tradicionāli izmantotas minētajā reģionā, ja attiecīgā izartā platība atrodas ražošanas reģionā, ko dalībvalsts ir atzinusi par tādu, kurā ir strukturāla tirgus nelīdzsvarotība;

- c) atļauju neizmanto citā ražošanas reģionā, kas nav reģions, kurā atrodas izartā platība, ja dalībvalsts šo citu ražošanas reģionu ir atzinusi par tādu, kurā ir strukturāla tirgus nelīdzsvarotība;
- d) Dalībvalstis var noteikt vēlējamības apstādīšanas atļauju piešķiršanas un pārvaldības kritērijus, lai izvairītos no vīna dārzu platību palielināšanas un vīna ražošanas reģionos, kuros ir tendence uz pārprodukciju un kuros ir piemēroti krīzes pasākumi, kā arī lai ņemtu vērā tirgus attīstību saskaņā ar savām valsts vai reģionālajām nozaru stratēģijām.

Otrās daļas b), c) un d) apakšpunktā minētos nosacījumus nepiemēro vēlējamības apstādīšanas atļaujām apgabalos, kurus raksturo ārkārtējas audzēšanas grūtības strukturālu un morfoloģisku faktoru dēļ, kas minēti Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2018/273 (*) II pielikuma D daļā.

(*) Komisijas Deleģētā regula (ES) 2018/273 (2017. gada 11. decembris), ar kuru Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1308/2013 papildina attiecībā uz vīnogulāju stādīšanas atļauju sistēmu, vīna dārzu reģistru, pavaddokumentiem un sertifikāciju, preču ieviešanas un izvešanas reģistru, obligātajām deklarācijām, paziņojumiem un paziņotās informācijas publicēšanu, bet Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1306/2013 – attiecībā uz pārbaudēm un sodiem, kā arī groza Komisijas Regulu (EK) Nr. 555/2008, (EK) Nr. 606/2009 un (EK) Nr. 607/2009 un atceļ Komisijas Regulu (EK) Nr. 436/2009 un Komisijas Deleģēto regulu (ES) 2015/560 (OV L 58, 28.2.2018., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2018/273/oj).”;

- 8) regulas 67. pantu aizstāj ar šādu:

“67. pants

De minimis noteikumi

Šajā nodaļā izveidotā vīnogulāju stādīšanas atļauju sistēma netiek piemērota dalībvalstīs, kur vismaz trijos no pieciem iepriekšējiem tirdzniecības gadiem vīna dārzu platība nav bijusi lielāka par 10 000 ha, ja vien dalībvalsts nenolemj īstenot atļauju sistēmu. Ja nosacījums par platību, kas nepārsniedz 10 000 ha, vairs netiek izpildīts, vīnogulāju stādīšanas atļauju sistēmu piemēro no tā tirdzniecības gada sākuma, kas seko gadam, kurā nosacījums vairs nav izpildīts.”;

- 9) regulas 69. pantu aizstāj ar šādu:

“69. pants

Deleģētās pilnvaras

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 227. pantu, lai papildinātu šo regulu, paredzot papildu noteikumus attiecībā uz:

- a) nosacījumiem attiecībā uz 62. panta 4. punktā minētā atbrīvojuma piemērošanu;
- b) nosacījumiem attiecībā uz 62. panta 6. punktā minēto pamesto vīna dārzu izaršanu;
- c) noteikumiem attiecībā uz 64. panta 1. un 2. punktā minētajiem kritērijiem;
- d) vīnogulāju, ko ražotājs ir apņēmis izart, un no jauna iestādīto vīnogulāju līdzāspastāvēšanu, ievērojot 66. panta 2. punktu;
- e) pamatojumiem, uz kuriem balstās dalībvalstu saskaņā ar 66. panta 3. punktu un 3.a punktu pieņemtie lēmumi.

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 227. pantu, lai grozītu šo regulu, pievienojot papildu kritērijus tiem, kas uzskaitīti 64. panta 1. un 2. punktā.”;

10) regulas 119. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu groza šādi:

i) punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“a) vīnkopības produkta kategorijas apzīmējums saskaņā ar VII pielikuma II daļu un attiecībā uz vīnkopības produktu kategorijām, kas definētas VII pielikuma II daļas 1. punktā un 4. līdz 9. punktā, ja visam produktam vai tā daļai ir veikta dealkoholizācija saskaņā ar VIII pielikuma I daļas E iedaļu, minētajam apzīmējumam pievieno:

i) terminu “bezalkoholisks”, ja produkta faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nepārsniedz 0,5 %; to papildina ar norādi “0,0 %”, ja produkta faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nepārsniedz 0,05 %;

ii) terminu “ar samazinātu spirta saturu”, ja produkta faktiskā spirta tilpumkoncentrācija pārsniedz 0,5 % un ir par vismaz 30 % mazāka nekā kategorijas produktu minimālā faktiskā spirta tilpumkoncentrācija pirms dealkoholizācijas.”;

ii) pievieno šādu apakšpunktu:

“k) vīnkopības produktiem, ja visam produktam vai produkta daļai ir veikta dealkoholizācijas apstrāde, terminu “ražots dealkoholizējot”.”;

iii) pievieno šādu daļu:

“Pienākumu norādīt obligātās ziņas uz katra attiecīgā iepakojuma attiecībā uz minēto iepakojumu piemēro tikai vienu reizi.”;

b) pantam pievieno šādu punktu:

“6. Atkāpjoties no 1. punkta pirmās daļas, prasību norādīt h) un i) apakšpunktā minētās ziņas nepiemēro vīna produktiem, kas paredzēti vienīgi eksportam.”;

11) regulas 122. panta 1. punktu groza šādi:

a) punkta c) apakšpunkta iii) punktu aizstāj ar šādu:

“iii) termini, kas attiecas uz saimniecību, to izmantošanas nosacījumiem, un to attiecībām ar preču zīmēm un komercpraktiskiem.”;

b) punkta d) apakšpunktam pievieno šādus punktus:

“v) šīs regulas 119. panta 4. un 5. punktā minēto elektronisko līdzekļu norādīšanu uz iepakojuma vai uz tam pievienotās etiķetes, tai skaitā to norādīšanu ar vispārzināmu piktogrammu vai simbolu, nevis vārdiem;

vi) elektroniski sniegtās informācijas formu un izkārtojumu, lai vienkāršotu tās noformējumu, pielāgotu to tehnoloģiju attīstībai nākotnē un Savienības vai valsts tiesību aktos noteiktām jaunām prasībām attiecībā uz obligātu patērētājiem svarīgu informāciju vai lai uzlabotu patērētāju piekļuvi.”;

12) regulas 167. panta 1. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“1. Lai uzlabotu un stabilizētu kopējā tirgus darbību attiecībā uz vīniem, arī vīnogām, misām un vīniem, no kuriem tie iegūti, ražotājas dalībvalstis var noteikt tirdzniecības noteikumus, lai regulētu piedāvājumu, tostarp noteikt maksimālo ražas iznākumu un noteikumus par krājumu pārvaldību. Dalībvalstis dilstošā prioritārā secībā var ņemt vērā lēmumus, ko pieņēmušas starpnozaru organizācijas, kuras atzītas saskaņā ar šīs regulas 157. un 158. pantu, ražotāju grupas, kas minētas Regulas (ES) 2024/1143 32. un 33. pantā, un saskaņā ar šīs regulas 152. un 154. pantu atzītas ražotāju organizācijas, ja saskaņā ar 164. panta 3. punktu un šīs regulas 166.a panta 2. punktu tiek uzskatīts, ka šīs organizācijas un grupas reprezentatīvi pārstāv vīna nozari ekonomiskajā zonā vai zonās, kur paredzēts piemērot noteikumus.”;

13) regulas 172.b pantu aizstāj ar šādu:

“172.b pants

Starpnozaru organizāciju un ražotāju grupu norādījumi par tādu vīnogu, misas un nefasētu vīnu pārdošanu, kas paredzētas vīniem ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi

1. Atkāpjoties no LESD 101. panta 1. punkta, starpnozaru organizācijas, kas ir atzītas saskaņā ar šīs regulas 157. pantu, un atzītas ražotāju grupas, kuras minētas Regulas (ES) 2024/1143 33. pantā un kuras darbojas vīna nozarē, ja saskaņā ar šīs regulas 164. panta 3. punktu un 166.a panta 2. punktu tiek uzskatīts, ka šādas organizācijas un grupas ir reprezentatīvas attiecīgajā ģeogrāfiskajā apgabalā, var izdot neobligātus cenu norādījumus rādītājus attiecībā uz tādu vīnogu, misas un nefasētu vīnu pārdošanu, kas paredzētas vīnu ražošanai, ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, ar noteikumu, ka šādi norādījumi nelikvidē konkurenci attiecībā uz būtisku attiecīgo produktu daļu.”

2. Valsts konkurences iestāde, kas minēta Regulas (EK) Nr. 1/2003 5. pantā, atsevišķos gadījumos var nolemt, ka nākotnē viens vai vairāki šā panta 1. punktā minētie cenu norādījumu rādītāji ir jāmaina, jāpārtrauc vai vispār nav jāsniedz, ja tā uzskata, ka tas nepieciešams, lai novērstu konkurences izslēgšanu attiecībā uz būtisku attiecīgo produktu daļu, vai ja tā uzskata, ka ir apdraudēti LESD 39. pantā izklāstītie mērķi.

Rīkojoties saskaņā ar šā punkta pirmo daļu, valsts konkurences iestāde iepriekš vai nekavējoties pēc pirmā oficiālā izmeklēšanas pasākuma uzsākšanas par to rakstiski informē Komisiju un paziņo Komisijai par lēmumiem uzreiz pēc to pieņemšanas.

Šajā punktā minētos lēmumus nepiemēro pirms dienas, kad tie paziņoti attiecīgajiem uzņēmumiem.”;

14) regulas 216. pantu groza šādi:

a) virsrakstu aizstāj ar šādu:

“Valsts maksājumi par vīna destilāciju, priekšlaicīgu ražas novākšanu un izaršanu pamatotos krīzes gadījumos”;

b) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Dalībvalstis var veikt valsts maksājumus vīna ražotājiem par brīvprātīgu vai obligātu vīna destilāciju, brīvprātīgu priekšlaicīgu ražas novākšanu un produktīvu vīna dārzu brīvprātīgu izaršanu pamatotos krīzes gadījumos.

Pirmajā daļā minētie maksājumi attiecībā uz krīzes destilāciju un priekšlaicīgu ražas novākšanu nepārsniedz summu, ko veido attiecīgās darbības izmaksas, stimulē iesaistīties šādā darbībā un attiecīgā gadījumā produkta izmaksas, un tie ir pietiekami, lai varētu pārvarēt krīzi.

Pirmajā daļā minētie maksājumi par produktīvo vīna dārzu izaršanu nepārsniedz izaršanas tiešo izmaksu un finansiālās kompensācijas summu, kas var segt līdz 100 % no aplēstajiem viena gada ieņēmumu zaudējumiem attiecībā uz izaro platību.

Minētie maksājumi ir samērīgi un pietiekami, lai ļautu pārvarēt krīzi.

Kopējā maksājumu summa, kas dalībvalstī katrā attiecīgajā gadā pieejama valsts maksājumiem par destilāciju un priekšlaicīgu ražas novākšanu, nepārsniedz 25 % no kopējiem līdzekļiem, kas katrai dalībvalstij pieejami attiecīgajā gadā un noteikti Regulas (ES) 2021/2115 VII pielikumā.”;

c) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Dalībvalstis, kuras vēlas izmantot 1. punktā minētos valsts maksājumus, iesniedz Komisijai pienācīgi pamatotu paziņojumu. Dalībvalstis minētajos paziņojumos pamato pasākuma piemērotību, tā ilgumu, atbalsta summas un citu sīki izstrādātu kārtību, pamatojoties uz konkrētajiem tirgus apstākļiem dalībvalstī un vīna reģionos, kuros šis pasākums tiks īstenots.

Komisija, nepiemērojot 229. panta 2. vai 3. punktā minēto komitejas procedūru, lemj par pasākuma summas, ilguma un citas sīki izstrādātas kārtības apstiprināšanu un to, vai var veikt maksājumus vīna ražotājiem.

Saņēmēji, kas saņem valsts maksājumus par izaršanu saskaņā ar šo pantu, nav tiesīgi pieteikties uz jaunām stādīšanas atļaujām saskaņā ar 64. pantu 10 tirdzniecības gadu laikā pēc gada, kurā notikusi izaršana. Jebkuru derīgu jaunu vīnogulāju stādīšanas atļauju, kas ir šādu saņēmēju rīcībā, dalībvalsts atsauc, kad izaršanas pieteikums ir apstiprināts.

Dalībvalstis no maksājumiem par izaršanu var izslēgt platības, kurās vīna dārziem ir svarīga nozīme vides, ainavas saglabāšanas vai sociālekonomiskā jomā.

Ražošanas apgabalos un tiem vīna veidiem, attiecībā uz kuriem trīs gadus pēc kārtas ir īstenots viens no šā panta 1. punktā minētajiem pasākumiem, attiecīgā dalībvalsts aptur jaunu stādīšanas atļauju piešķiršanu saskaņā ar 64. pantu līdz tā otrā tirdzniecības gada beigām, kas seko pēdējam tirdzniecības gadam, kurā pasākums tika piemērots.

Dalībvalstis var paredzēt atbilstības un prioritātes nosacījumus, lai garantētu pasākuma efektivitāti un mērķorientēšanu.”;

d) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 227. pantu, lai papildinātu šo pantu, paredzot noteikumus attiecībā uz:

a) vispārīgiem atbilstības nosacījumiem un prioritārajiem kritērijiem, kas dalībvalstīm jānosaka attiecībā uz šā panta 1. punktā minēto valsts maksājumu piešķiršanu;

- b) elementiem, kas nosaka, ka pastāv krīzes situācija;
- c) valsts maksājumu aprēķināšanas metodi; un
- d) šādu valsts maksājumu saskaņotību ar citiem Savienības atbalsta pasākumiem vīna nozarē saskaņā ar KLP, tostarp atbalsta saņēmēju vai ražošanas reģionu, uz kuriem attiecas šie valsts maksājumi, atbilstību citiem Savienības atbalsta pasākumiem.”;

15) regulas VII pielikuma II daļas ievadfrāzei pievieno šādas daļas:

“Vīnkopības produktus, kas pieder pie 4. un 8. punktā izklāstītajām kategorijām, var iegūt, veicot 1. punktā minēto dealkoholizēto vai daļēji dealkoholizēto vīnu otrējo raudzēšanu.

Vīnkopības produktus, kas pieder pie 7. un 9. punktā izklāstītajām kategorijām, var iegūt, pievienojot 1. punktā minētajiem dealkoholizētajiem vai daļēji dealkoholizētajiem vīniem oglekļa dioksīdu.”

2. pants

Grozījumi Regulā (ES) Nr. 251/2014

Regulu (ES) Nr. 251/2014 groza šādi:

1) regulas 3. pantam pievieno šādu punktu:

“5. Atkāpjoties no minimālajām faktiskās spirta tilpumkoncentrācijas un kopējās spirta tilpumkoncentrācijas robežvērtībām, kas katrai produktu kategorijai noteiktas šā panta 2. punkta g) apakšpunktā, 3. punkta g) apakšpunktā, 4. punkta f) apakšpunktā un šīs regulas II pielikumā, aromatizētajiem vīna produktiem var būt zemāka faktiskā un zemāka kopējā spirta tilpumkoncentrācija, ja tie ir iegūti no vīnkopības produktiem, kam ir veikta pilnīga vai daļēja dealkoholizācija saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1308/2013 VIII pielikuma I daļas E iedaļu.”;

2) regulas 5. pantam pievieno šādu punktu:

“1.a Ja aromatizētie vīna produkti ir iegūti no vīnkopības produktiem, kam veikta pilnīga vai daļēja dealkoholizācija saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1308/2013 VIII pielikuma I daļas E iedaļu, to tirdzniecības nosaukumus papildina ar termiņiem, kas noteikti Regulas (ES) Nr. 1308/2013 119. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) un ii) punktā un 119. panta 1. punkta k) apakšpunktā, ar tajā izklāstītajiem nosacījumiem.”;

3) regulas 6.a pantam pievieno šādu punktu:

“5. Lai ņemtu vērā aromatizētā vīna nozares specifiskās iezīmes, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 33. pantu, lai papildinātu šo regulu, paredzot noteikumus par:

- a) šā panta 2. un 3. punktā minēto elektronisko līdzekļu norādīšanu uz iepakojuma vai uz tam pievienotās etiķetes, tai skaitā to norādīšanu ar vispārzināmu piktogrammu vai simbolu, nevis vārdiem;
- b) elektroniski sniegtās informācijas formu un izkārtojumu, lai vienkāršotu tās noformējumu, pielāgotu to tehnoloģiju attīstībai nākotnē un Savienības vai valsts tiesību aktos noteiktām jaunām prasībām attiecībā uz obligātu patērētājiem svarīgu informāciju vai lai uzlabotu patērētāju piekļuvi.”;

4) regulā iekļauj šādu pantu:

“6.b pants

Obligāto ziņu atkārtošana

Pienākumu norādīt obligātās ziņas uz katra attiecīgā iepakojuma attiecībā uz minēto iepakojumu piemēro tikai vienu reizi.”;

5) regulas 8. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Tirdzniecības nosaukumus, kas norādīti kursīvā II pielikumā, netulko nedz uz aromatizētu vīna produktu etiķetes, nedz to noformējumā.

Šīs regulas 6. un 6.a pantā minētās papildu un obligātās ziņas, kā arī 5. panta 1.a punktā minētos apzīmējumus, ja tie izteikti vārdos, norāda vienā vai vairākās Savienības oficiālajās valodās.”;

6) regulas II pielikuma B daļas 8. punktu aizstāj ar šādu:

“8) *Glühwein*

Aromatizēts vīna dzēriens:

— kas iegūts tikai no sarkanvīna, baltvīna, vai sārtvīna vai to kombinācijas,

— kas aromatizēts galvenokārt ar kanēli vai krustnagliņām, vai tiem abiem un

— kam faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 7 tilp. %.

Neskarot ūdens daudzumu, kas izriet no I pielikuma 2. punkta piemērošanas, ūdens pievienošana ir aizliegta.

Ja to izgatavo tikai no baltvīna, tirdzniecības nosaukums “*Glühwein*” jāpapildina ar terminu “baltvīna”.

Ja to izgatavo tikai no sārtvīna, tirdzniecības nosaukumu papildina ar terminu “sārtvīna”. Tomēr terminu “sārtvīna” neizmanto, ja “*Glühwein*” ir iegūts, kombinējot sarkanvīnu ar baltvīnu vai jebkuru no šiem vīniem ar sārtvīnu.

Ja tas gatavots, kombinējot sarkanvīnu, baltvīnu vai sārtvīnu, tirdzniecības nosaukumu papildina ar vārdiem “gatavots no”, kam seko apzīmējumi, kas norāda ražošanā izmantoto vīnu krāsu.

Atkāpjoties no šīs regulas 5. panta 1. un 3. punkta un šā punkta pirmās daļas pirmā un trešā ievilkuma, tirdzniecības nosaukumu “*Glühwein*” var izmantot tādu raudzētu dzērienu noformējumā un marķējumā, kas ražoti saskaņā ar iepriekš minētajām prasībām, kuri iegūti no augļu vīna, kā to definējušas dalībvalstis saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1308/2013 VII pielikuma II daļas 1. punkta piektās daļas a) apakšpunktu, un kuru faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 5 %. Tādā gadījumā minētā raudzēta dzēriena tirdzniecības nosaukumā var izmantot apzīmējumu “*Glühwein*”, ko papildina ar vārdu “augļi” vai šāda augļu vīna ražošanā izmantotā augļa nosaukumu.”;

7) regulas II pielikuma B daļas 9. punktu aizstāj ar šādu:

“9) *Viiniglögi/Vinglögg/Karštas vinas*

Aromatizēts vīna dzēriens:

— kas iegūts tikai no sarkanvīna, baltvīna vai sārtvīna,

— kas aromatizēts galvenokārt ar kanēli vai krustnagliņām, vai abiem, un

— kam faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 7 tilp. %.

Ja to izgatavo tikai no baltvīna, sarkanvīna vai sārtvīna, tirdzniecības nosaukumu attiecīgi papildina ar terminiem “baltvīna”, “sarkanvīna” vai “sārtvīna”;

8) regulas II pielikuma B daļas 12. punktu aizstāj ar šādu:

“12) *Pelin*

Aromatizēts vīna dzēriens:

— kurš iegūts no sarkanvīna, baltvīna vai sārtvīna vai to kombinācijas un īpaša garšaugu maisījuma,

— kam faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 8,5 tilp. %,

— kurā maksimālais cukura saturs, kas izteikts invertcukurā, ir ne vairāk kā 50 grami litrā un skābju kopapjoms (izteikts vīnskābē) nav mazāks par 3 gramiem litrā, un

— kam var būt pievienots oglekļa dioksīds.

Ja produktu iegūst, kombinējot sarkanvīnu ar baltvīnu vai kādu no šiem vīniem ar sārtvīnu, apzīmējums “sārtvīns” nedrīkst papildināt tirdzniecības nosaukumu.

Ja tas gatavots, kombinējot sarkanvīnu, baltvīnu vai sārtvīnu, tirdzniecības nosaukumu papildina ar vārdiem “gatavots no ...”, kam seko apzīmējumi, kas norāda ražošanā izmantoto vīnu krāsas.”

3. pants

Grozījumi Regulā (ES) 2021/2115

Regulu (ES) 2021/2115 groza šādi:

1) Regulas 45. panta d) punktu aizstāj ar šādu:

“d) Savienības finansiālās palīdzības maksimālo līmeni attiecībā uz 47. panta 2. punkta a), c), f), g), h) un i) apakšpunktā minētajiem intervenču veidiem un attiecībā uz 58. panta 1. punkta pirmās daļas c), d), l), n) un o) punktā minētajiem intervenču veidiem, tostarp bezmaksas izplatīšanai no tirgus izņemto produktu pakošanas un pārvadāšanas izmaksu likmēm un izmaksām, kas saistītas ar produktu pārstrādi pirms to nodošanas minētajam mērķim;”

2) regulas 58. panta 1. punktu groza šādi:

a) punkta pirmo daļu groza šādi:

i) punkta a) apakšpunkta i) punktu aizstāj ar šādu:

“i) šķirņu nomaiņa, arī izmantojot potēšanu ar starppoti, tostarp lai uzlabotu kvalitāti vai vides ilgtspēju saistībā ar pielāgošanos klimata pārmaiņām, palielinātu vīnogulāju klimatnoturību vai uzlabotu ģenētisko daudzveidību;”

ii) punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“b) investīcijas materiālos aktīvos un nemateriālos aktīvos vīnogu audzēšanas lauksaimniecības sistēmās, izņemot darbības, uz kurām attiecas a) apakšpunktā minētais intervences veids, pārstrādes iekārtās un vīndarītavas infrastruktūrā, kā arī tirgvedības struktūrās un rīkos, tostarp tirgvedībā, izmantojot vīna tūrismu;”

iii) punkta f) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“f) konsultāciju pakalpojumi, jo īpaši attiecībā uz nodarbinātības nosacījumiem, darba devēja pienākumiem, arodivesību un darba drošību, tiešo tirdzniecību, vides ilgtspēju un vīna ražošanas dažādošanu;”;

iv) punkta i) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“i) darbības, kuru mērķis ir uzlabot Savienības vīna dārzu reputāciju, popularizējot vīna tūrisma ražošanas reģionos, ko veic Regulas (ES) Nr. 1308/2013 152., 156. un 157. pantā minētās organizācijas, kas darbojas vīna nozarē, ražotāju grupas, kas pārvalda aizsargātus cilmes vietas nosaukumus un aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2024/1143 (*) 32. un 33. pantu, vai jebkuras citas profesionālas organizācijas, vīna ražotāju organizācijas, vīna ražotāju organizāciju apvienības, ko dalībvalstis noteikušas savos KLP stratēģiskajos plānos;

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/1143 (2024. gada 11. aprīlis) par ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm vīnam, stiprajiem alkoholiskajiem dzērieniem un lauksaimniecības produktiem, kā arī garantētu tradicionālo īpatnību produktiem un lauksaimniecības produktu fakultatīviem kvalitātes apzīmējumiem un ar ko groza Regulas (ES) Nr. 1308/2013, (ES) 2019/787 un (ES) 2019/1753 un atceļ Regulu (ES) Nr. 1151/2012 (OV L, 2024/1143, 23.4.2024., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1143/oj>).”;

v) pievieno šādus punktus:

“n) nolūkā novērst Komisijas Īstenošanas regulas (ES) 2019/2072 (*) II pielikuma B daļā un IV pielikuma C daļā minēto attiecīgo kaitīgo organismu izplatību – uzraudzība, diagnostika, mācības, komunikācija un pētniecība, ko veic ražotāju organizācijas, kas atzītas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1308/2013 152. un 154. pantu, starpnozaru organizācijas, ko dalībvalstis atzinušas saskaņā ar minētās regulas 157. un 158. pantu, vai ražotāju grupas, kas pārvalda aizsargātus cilmes vietas nosaukumus un aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes saskaņā ar Regulas (ES) 2024/1143 32. un 33. pantu;

o) produktīvo vīna dārzu pastāvīga izaršana, kas nozīmē pilnīgu vīnogulāju iznīcināšanu attiecīgajā apgabalā.

(*) Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2019/2072 (2019. gada 28. novembris), ar ko paredz vienotus nosacījumus Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/2031 par aizsardzības pasākumiem pret augiem kaitīgajiem organismiem īstenošanai, atceļ Komisijas Regulu (EK) Nr. 690/2008 un groza Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2018/2019 (OV L 319, 10.12.2019., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2019/2072/oj).”;

b) aiz pirmās daļas pievieno šādu daļu:

“Piemērojot pirmās daļas a) apakšpunktu, dalībvalstis savos KLP stratēģiskajos plānos var noteikt īpašus agronomiskus, vīnkopības vai jebkādu citus nosacījumus, kas nodrošina, ka pēc šķirņu nomaiņas, vīna dārza vietas maiņas, vīna dārza vēltreizējas apstādīšanas vai vīna dārza apsaimniekošanas pārņemšanu uzlabošanas, ko īsteno šā veida intervenču ietvaros, nepalielinās raža vēltreizēji apstādāmajā vīna dārzā.”;

c) otro daļu aizstāj ar šādu:

“Pirmās daļas k) punkts attiecas tikai uz vīniem ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi vai uz vīniem ar norādi uz vīnogu šķirni. Noieta veicināšanas un komunikācijas darbību ilgums saskaņā ar pirmās daļas k) apakšpunktu nepārsniedz trīs gadus. Dalībvalstis var nolemt pagarināt darbības ilgumu divas reizes uz laiku, kas katram pagarinājumam nepārsniedz trīs gadus. Katrs labuma guvējs var saņemt atbalstu par dažādām darbībām, kas veiktas vienā un tajā pašā tirgū saskaņā ar pirmās daļas k) apakšpunktā minētajiem intervenču veidiem, uz laikposmu, kas nepārsniedz deviņus secīgus gadus.

Pirmās daļas k) apakšpunkta nolūkā dalībvalsts var uzskatīt, ka noieta veicināšanas un komunikācijas darbības, ko veic trešā valstī, aptver visu trešās valsts teritoriju, minētās teritorijas administratīvo daļu vai tirgus veidu, kā to definējusi minētā dalībvalsts, trešā valstī.

Dalībvalstis, kas savos KLP stratēģiskajos plānos izvēlas pirmās daļas k) apakšpunktā minētos intervenču veidus, nodrošina, ka mazajiem ražotājiem ir piekļuve minēto veidu intervenču finansējumam, piemērojot attiecīgus pasākumus, piemēram, izveidojot vienkāršotas procedūras vai nosakot objektīvus un nediskriminējošus prioritāros kritērijus jauniem labuma guvējiem, jauniem tirgiem un jauniem produktiem.”;

d) pievieno šādu daļu:

“Piemērojot pirmās daļas o) apakšpunktu, ražotāji, kas ir izaruši produktīvos vīna dārzus saskaņā ar šo pantu, nav tiesīgi pieteikties uz jaunām stādīšanas atļaujām saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1308/2013 64. pantu 10 tirdzniecības gadu laikā pēc gada, kurā notikusi izaršana. Ja šādiem ražotājiem ir derīgas atļaujas veikt jaunus stādījumus, dalībvalsts šādas atļaujas atsauc, kad tiek apstiprināts izaršanas atbalsta pieteikums. Dalībvalstis no šī intervences veida darbības jomas var izslēgt platības, kurās vīna dārzos ir svarīga nozīme vides, ainavas saglabāšanas vai sociālekonomiskā jomā.”;

3) regulas 59. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktam pievieno šādu daļu:

“Atkāpjoties no šā punkta pirmās un otrās daļas, Savienības finansiālā palīdzība, ja interence ir saistīta ar 57. panta b) punktā noteikto mērķi dot ieguldījumu klimata pārmaiņu mazināšanā, drīkst segt līdz pat 80 % no faktiskajām vīna dārzu pārstrukturēšanas un pārveidošanas izmaksām.”;

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Savienības finansiālā palīdzība par 58. panta 1. punkta pirmās daļas b) punktā minētajām investīcijām nepārsniedz:

a) 50 % no attiecināmajām investīciju izmaksām mazāk attīstītajos reģionos;

b) 40 % no attiecināmajām investīciju izmaksām visos reģionos, izņemot mazāk attīstītos reģionos;

c) 75 % no attiecināmajām investīciju izmaksām tālākajos reģionos;

d) 65 % no attiecināmajām investīciju izmaksām Egejas jūras nelielajās salās.

Savienības finansiālo palīdzību tās maksimālajā apmērā, kas paredzēts pirmajā daļā, piešķir tikai mikrouzņēmumiem, mazajiem un vidējiem uzņēmumiem Komisijas lēmuma 2003/361/EK (*) nozīmē un ražotāju organizācijām, kas atzītas saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1308/2013. Tomēr to var piešķirt jebkuram uzņēmumam tālākajos reģionos un Egejas jūras nelielajās salās.

Attiecībā uz uzņēmumiem, izņemot ražotāju organizācijas, kas atzītas saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1308/2013, uz kuriem neattiecas Ieteikuma 2003/361/EK pielikuma 2. panta 1. punkts un kuros ir mazāk nekā 750 darbinieku vai kuru gada apgrozījums ir mazāks par 200 miljoniem EUR, šā punkta pirmajā daļā noteikto Savienības finansiālās palīdzības maksimālo apmēru samazina uz pusi.

Atkāpjoties no šā punkta pirmās daļas, Savienības finansiālo palīdzību 58. panta 1. punkta pirmās daļas b) punktā minētajām investīcijām, ja tās saistītas ar 57. panta b) punktā noteikto mērķi dot ieguldījumu klimata pārmaiņu mazināšanā un centienos pielāgoties tām un ražošanas sistēmu ilgtspējas uzlabošanā, un Savienības vīna nozares ietekmes uz vidi samazināšanā, drīkst palielināt līdz 80 % no attiecināmajām investīciju izmaksām.

Savienības finansiālo palīdzību nepiešķir grūtībās nonākušiem uzņēmumiem tādā nozīmē, kādā tie definēti Komisijas paziņojumā "Pamatnostādnes par valsts atbalstu grūtībās nonākušu nefinanšu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšana" (**).

(*) Komisijas Ieteikums 2003/361/EK (2003. gada 6. maijs) par mikrouzņēmumu, mazo uzņēmumu un vidējo uzņēmumu definīciju (OV L 124, 20.5.2003., 36. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2003/361/oj>).

(**) OV C 249, 31.7.2014., 1. lpp.;

c) 3. punktā pievieno šādu daļu:

"Savienības finansiālā palīdzība par 58. panta 1. punkta pirmās daļas o) punktā minēto pastāvīgo izaršanu nepārsniedz 70 % no summas, ko veido izaršanas tiešās izmaksas un aplēstie viena gada ieņēmumu zaudējumi attiecībā uz izarto platību. Turklāt dalībvalstis kā valsts ieguldījumu intervencē var nodrošināt līdz pat 30 % no summas, kuru veido izaršanas tiešās izmaksas un aplēstie viena gada ieņēmumu zaudējumi attiecībā uz izarto platību.";

d) panta 4. punktam pievieno šādu daļu:

"Tomēr Savienības finansiālo palīdzību 58. panta 1. punkta pirmās daļas m) punktā minētajām investīcijām, ja tās saistītas ar 57. panta b) punktā noteikto mērķi dot ieguldījumu klimata pārmaiņu mazināšanā un centienos pielāgoties tām un ražošanas sistēmu ilgtspējas uzlabošanā, un Savienības vīna nozares ietekmes uz vidi samazināšanā, drīkst palielināt līdz 80 % no attiecināmajām investīciju izmaksām.";

e) panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

"6. Savienības finansiālā palīdzība par 58. panta 1. punkta pirmās daļas e) punktā minētajām inovācijām nepārsniedz:

a) 50 % no attiecināmajām investīciju izmaksām mazāk attīstītajos reģionos;

b) 40 % no attiecināmajām investīciju izmaksām visos reģionos, izņemot mazāk attīstītos reģionos;

c) 80 % no attiecināmajām investīciju izmaksām tālākajos reģionos;

d) 65 % no attiecināmajām investīciju izmaksām Egejas jūras nelielajās salās.

Savienības finansiālo palīdzību tās maksimālajā apmērā, kas paredzēts pirmajā daļā, piešķir tikai mikrouzņēmumiem, mazajiem un vidējiem uzņēmumiem Komisijas Ieteikuma 2003/361/EK nozīmē, un ražotāju organizācijām, kas atzītas saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1308/2013. Tomēr to var piešķirt jebkuram uzņēmumam tālākajos reģionos un Egejas jūras nelielajās salās.

Attiecībā uz uzņēmumiem, izņemot ražotāju organizācijas, kas atzītas saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1308/2013, uz kuriem neattiecas Ieteikuma 2003/361/EK pielikuma 2. panta 1. punkts un kuros ir mazāk nekā 750 darbinieku vai kuru gada apgrozījums ir mazāks par 200 miljoniem EUR, šā punkta pirmajā daļā noteikto Savienības finansiālās palīdzības maksimālo apmēru samazina uz pusi.

Atkāpjoties no šā punkta pirmās daļas, Savienības finansiālo palīdzību 58. panta 1. punkta pirmās daļas e) punktā minētajām investīcijām, ja tās saistītas ar 57. panta b) punktā noteikto mērķi dot ieguldījumu klimata pārmaiņu mazināšanā un centienos pielāgoties tām un ražošanas sistēmu ilgtspējas uzlabošanā, un Savienības vīna nozares ietekmes uz vidi samazināšanā, drīkst palielināt līdz 80 % no attiecināmajām investīciju izmaksām.

Savienības finansiālo palīdzību nepiešķir grūtībās nonākušiem uzņēmumiem tādā nozīmē, kādā tie definēti Komisijas paziņojumā "Pamatnostādnes par valsts atbalstu grūtībās nonākušu nefinanšu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai".;

f) pantā iekļauj šādu punktu:

"6.a Savienības finansiālā palīdzība attiecībā uz 58. panta 1. punkta pirmās daļas f) punktā minētajiem konsultāciju pasākumiem var sasniegt līdz pat 50 % no attiecināmajiem izdevumiem.";

g) panta 7. punktu aizstāj ar šādu:

"7. Savienības finansiālā palīdzība attiecībā uz 58. panta 1. punkta pirmās daļas h) un k) punktā minētajām informēšanas darbībām, noīeta veicināšanas un komunikācijas pasākumiem nepārsniedz 60 % no attiecināmajiem izdevumiem.

Turklāt 88. panta 1. punktā minētās dalībvalstis pirmajā daļā minētajiem intervencu veidiem var sniegt valsts ieguldījumu, kas nepārsniedz 20 % no attiecināmajiem izdevumiem. Tādiem mikrouzņēmumiem, mazajiem un vidējiem uzņēmumiem Komisijas Ieteikuma 2003/361/EK nozīmē, kuri darbojas vīna nozarē, dalībvalstis var nodrošināt valsts ieguldījumu līdz pat 30 % apmērā no attiecināmajiem izdevumiem.";

h) pantā iekļauj šādu punktu:

"7.a Savienības finansiālā palīdzība par 58. panta 1. punkta pirmās daļas n) punktā minētajām darbībām, kas vērstas pret Komisijas Īstenošanas regulas (ES) 2019/2072 II pielikuma B daļā un IV pielikuma C daļā minētajiem kaitīgajiem organismiem, var segt līdz 100 % no attiecināmajām izmaksām."

4. pants

Regulas (ES) 2024/1143 grozījumi

Regulas (ES) 2024/1143 37. panta 5. punktu groza šādi:

1) panta otro daļu svītro;

2) ceturto daļu aizstāj ar šādu daļu:

"Lauksaimniecības produktus, kas ar ģeogrāfiskās izcelsmes norādi tika tirgoti un marķēti pirms 2026. gada 14. maija, var turpināt laist tirgū, nepildot pienākumu norādīt ražotāja vai operatora nosaukumu tajā pašā redzamības laukā, kur atrodas ģeogrāfiskās izcelsmes norāde, līdz laikam, kad būs beigušies esošie krājumi."

*5. pants***Pārejas noteikums**

Vīnkopības produktus, kas pieder pie Regulas (ES) Nr. 1308/2013 VII pielikuma II daļas 1. punktā un 4. līdz 9. punktā definētajām kategorijām, kam veikta dealkoholizācija saskaņā ar minētās regulas VIII pielikuma I daļas E iedaļu un kas marķēti saskaņā ar minētās regulas 119. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) un ii) punktu pirms 2027. gada 19. septembra, drīkst turpināt laist tirgū, līdz krājumi ir izsmelti.

*6. pants***Stāšanās spēkā un piemērošana**

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Tomēr 1. panta 8. punktu piemēro no 2030. gada 19. marta un 1. panta 10. punktu piemēro no 2027. gada 19. septembra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2026. gada 24. februāris

Eiropas Parlamenta vārdā –

priekšsēdētāja

R. METSOLA

Padomes vārdā –

priekšsēdētājs

C. KOMBOS